

1948 után kelt életrajz

Győrött 1906. november 1-én születtem. Apám kereskedő volt, aki az első világháborúban orosz fogságba esett, a fogságból a forradalmak idején súlyos betegen került haza, 1924-ben meghalt. 14 éves korom óta kényszerültem arra, hogy eltartásomról magam gondoskodjam.

Középiskolai érettségít 1924-ban a budapesti Zrínyi Miklós főgimnáziumban tettem színjeles eredménnyel. Az ugyanezen évben rendezett országos középiskolai tanulmányi versenyen a győztesek között kerültem és ennek eredményeképpen vettem fel a budapesti Tudományegyetem orvosi fakultására. 1930-ban itt nyertem doktorátust.

Orvosi diplomám megszerzése után a budapesti Zsidókórház belosztályán dolgoztam egy évig, majd a szülészet-nőgyógyászatban lettem segédorvos és 1934-től 37-ig alorvos. Alorvosi kiinevezésem lejártá után mint úgynevezett tudományos externista továbbra is a kórház kötelékében dolgoztam, ezen kívül magángyakorlatot folytattam.

1941-ben nősültem. Feleségem szül. Sugár Éva az Állami Könyvterjesztő Vállalat boltvezetője, párttag. Három gyermekünk van, akik 1941, 1944, 1948-ban születtek.

Két fivérem van, akik közül az egyik 1932 óta Londonban él, kereskedő, a második világháború alatt angol állampolgár lett. Másik fivérem, Hirschler József a csepeli gyárnak volt főtisztviselője, majd később a Mogürt és a NIK megbízásából Londonba menti kereskedelmi megbízással. Útlevelének lejártával nem jött vissza annak dacára, hogy a NIK-nél vezető állást kínáltak neki. Velem együtt lakó édesanyámmal levelez, én azonban minden kapcsolatot megszakítottam vele.

A Felszabadulás után a Rókus kórházban szerveztem meg a szülészet-nőgyógyászati osztályt és vezettem a régi főorvos betegségeiből való felépüléséig. 1946 júniusában az OTI Uzsoki utcai kórházában lettem osztályvezető főorvosa szülészet-nőgyógyászati osztálynak. A rendkívül hiányosan felszerelt osztályt ezidőben nagyrészt magángyakorlatom jövedelméből szereltem fel. Működésem alatt az osztály munkája jelentős eredményeket mutatott fel. Az osztály területének jobb kihasználásával a beteggyak számát mintegy 20 %-kal lehetett felemelni, ugyanakkor a betegforgalom a háború előtti évekhez viszonyítva 200 %-kal növekedett. Ezt a jó ágykihasználáson kívül a korszerű gyógyeljárások bevezetése és a műtétes gyógyítás jó eredményei tették lehetővé. Osztályomon számos újítást vezettünk be és itt kezdeményeztük az ápolónők munkájának brigádba való szervezését. Itt végzett munkám elismeréseként 1950-ben kiváló munkás kitüntetést kaptam.

A Kútvölgyi-úti Állami Kórház a megnyitásakor 1950 februárjában ide helyezték át, mint a szülészet-nőgyógyászati osztály vezető főorvosát. Jelenleg is itt működöm. Ezen kívül az Államvédelmi Hatóság Korvin Ottó kórházának szakkonziliáriusa vagyok és hetenként egyszer a Pártközpontban két órás nőgyógyászati rendelőt látok el.

Tagja vagyok a Magyar Dolgozók Pártjának, párttagságom (kezdetét) 1932-es évvel ismerték el. Ezen időtől kezdve voltam a Vörös Segély orvosa és ezt a munkámat a Felszabadulásig végeztem. Feladatom az elvtársak orvosi ellátása és betegségük esetén támogatásuk volt. Munkámat mindenkor odaadással és áldozatkészséggel végeztem, a Vörös Segélyt anyagilag is támogattam. Ezen munkám révén a mai vezető elvtársak legnagyobb részével kapcsolatba kerültem.

A Felszabadulás után az V. kerületi pártszervezetnek lettem V.B. tagja. Pártnapi előadó voltam és szemináriumokat vezettem. Amikor az Uzsoki utcai kórházba kerültem át, itt részt vettem a helyi pártszervezet megalakításában és tovább is mint pártnapi szemináriumi előadó működtem. Tagja voltam a pártvezetőségnek is.